

és a hívek most az ortodox vagy a katolikus templomba járnak.

Kirikhanban még kevesebb szerencsénk van. Úgy tudjuk, ez működő templom, de már csak egy beomlott tetejű, romos épületet találunk.

Hazafelé, Isztambul közelében még egy örmény szigetet ejtünk útba. Egy valóságos szigetet, Kinalit, amely a Márvány tengeren található. Többnyire örmények és görögök lakják. Valóságos paradicsom. A szigeten tilos a gépkocsiforgalom. Gyönyörű, fehérre festett villák, biciklisták, hatalmas pálmafák, kiegyensúlyozott emberek. Örmény templom és görög-keleti kolostor is található itt. Összeismerkedünk a barátságos Keropyan családdal, akik meghívják a kávézójukba. Az egyik polcon két serleg, örmény nemzeti színű szalaggal átkötve. Keropyan úr már kétszer nyerte meg a sziget körüli futóversenyt.

Hazaérve újból elővettem Franz Werfel regényét. Egyrészt, mert már régen olvastam, másrészt a helyszínt ismerve sokkal jobban át tudom élni a regényben leírtakat.

A Musza Dagh örmény világának megismeréséhez nagyon tanulságos volt a kassabi kirándulás is. Ha ez a terület 1939 után is Szíria része marad, akkor az itteni örmények nem menekülnek Libanonba, és a szülőföldjükön legalább olyan jólétben és nyugalomban élhetnének, mint a kassabi örmények.

Szabó László

(a szeptemberi számunkban megjelent első,
és a jelenlegi második rész fotóit mind a szerző készítette)

Az erzsébetvárosi Örmény Szertartású Római Katolikus Plébánia házassági anyakönyvéből (I. rész)

1857:

Nuridsán Bogdán - Medgyesi Teréz
Tiller József - Kapálb Katalin
Kosztin Ferenc - Dsokebin Katalin

1858:

Illásovits János - Kozotsa Mária
Lukátsfi Lukács - Szentpéteri Anna
Barik Oszkár - Lukátsfi Veronika
Fark Gergely - Beczás Jozefa
Merza Bogdán - Avedik Anna
Hamari Kristóf - Pájos Dorottya
Gorové Lajos - Papp Anna
Pátrubán János - Ötves Veronika
Hájek József - Györffi Rozália

1859:

Zakariás Márton - Szentpéteri Rozália
Lukáts József - Török Rozália
Antalfi Emánuel - Hegun Antónia

1860:

Keresztes Bogdán - Szállasi Teréz

Khell Antal - Meskó Katalin
Kábdebó Péter - Fatter Margit
Zimnij Ádám - Elek Mária Terézia
Vikol László - Csiki Rebeka
Salak József - Ötves Anna
Lengyel Domokos - Fark Terézia
Szentkovits Bogdán - Szentpéteri Mária
Vászlóvszky Ferenc -Roska Rozália

Sorozatnyitó-délután az Orlay utcában

Már szeptemberi lapszámunkban jeleztük, hogy az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület (EÖGYKE) és a Fővárosi Örmény Önkormányzat (FÖÖ) jótekonysági hangversenysorozatot indít az Orlay-utcai Örmény Szerartású Római Katolikus Templom és Plébánia tatarozására.

Megtörtént!

Még hozzá igen gazdag műsorral, amelyre tömegesen voltak kíváncsiak örmény származásúak és magyar érdeklődők egyaránt.

Az előtérben látható az *Örmény kódexművészet* című kiállítás egy része, amelyet az EÖGYKE szerkesztett 13-14. századi kódexlapok reprodukcióiból. A szűkös helyre való tekintettel a teljes kiállításanyagból elsősorban a Krisztus alakjának szentelt, illetve Ániban készült illusztrációk kerültek bemutatásra. A megnyitó beszédet *dr. Issekutz Sarolta* a templomban tartotta, megemlítve, hogy ezzel az anyaggal is, a bemutatásra kerülő könyv megjelenésének támogatásával is örmény őseink előtt tisztelgünk.

Közvetlenül ezután ugyanis bemutatták az *Ani, az ősi örmény főváros és magyar vonatkozásai* című háromnyelvű (magyar, német, angol) kiadványt, amely Áni romjait, templomait és más építményeit, valamint magyarországi kihatásait 161 színes fotón ismerteti az olvasóval. (Romanika Kiadó, az EÖGYKE és a FÖÖ támogatásával.)

A könyv egyik szerzője, Horváth Zoltán György beszélt az egykori fővárosról, Ániról, és az elragadtatásról, amit a mai szemlélő ottjártakor, az ősi romváros területén érez. A szerzőpáros másik tagja, Gondos Béla viszont felvillantotta, hogy milyen hazai, magyarföldi hatások fedezhetők fel. Így például említette az úgynevezett hatkaréjos templomokat, amelyek az örmény építészet közvetlen, Kárpát-medencei behatását képviselik.

Ezután vonult be az énekkar.

A *Vox Turturis* kamarakórus 2000. őszén alakult Kolozsváron, tagjai az ottani Gheorghe Dima Zeneakadémia hallgatói. Célja a zenei-művészi fejlődést elősegítő, hivatásos szintű műhelymunka lehetőségének megteremtése. Az együttes az egyházi zene nagy alakjának, Giovanni Pierluigi da Palestrinának, illetve az ő életművének szenteli tevékenységét.

Ez természetesen a kultúra terjesztését is jelenti: 2002. áprilisában erdélyi turnén vettek részt, felléptek Nagyváradon, Marosvásárhelyen, Gyergyószentmiklóson, Csíkszeredában, Székelyudvarhelyen. Sepsiszentgyörgyön részt vettek a Szent György napokon. 2002. novemberében az együttes Baróton, a X. Erdővidéki Közművelődési Napok keretében lépett fel. A kolozsvári zenei élet aktív résztvevőjeként, idén másodszor szerepelt a Mátyás-napok rendezvényein.

Évente önképzőkör jellegű kórustáborot szerveznek Marosfőn, ilyenkor a helyi